

vil jeg til det Yderste holde paa den personlige Frihed, men paa det materielle Omraade maa jeg rigtignok indrømme, at der til et frit Folk i et frit Land kan stilles større Forbringere til den enkelte Person, end hvor de ere trælbandne. I det fri Frankrig, som skal staa som et lysende Exempel for alle frie Folk, har Republiken ikke holdt sig for god til at straffe Drukkenhed, naar den vises offentlig; det skulde vel ogsaa være at gribe ind i den personlige Frihed? Naar vi faae en fri Forfatning, faae vi Rettigheder, men samtidig Pligter, og faar man Rettigheder, maa man ogsaa forlange, at den Enkelte, naar han søger sig til og synker ned til at ligne et Dyr, skal straffes. For at nævne et Exempel fra et andet Omraade, skulle vi saa sige: Nei, vi maa ikke borttage Kommunerens Ret til at beskytte Ufødelighed, det vilde være urigtigt at tage det fra Kommunerne? Det er ogsaa et Omraade, hvor netop Friheden berettiger til at træde til, og hvor det er en Skam, at Ufødeligheden i dette Diebliffet ligefrem tages under Vingerne af Statsstyrelsen. Dette skal jeg imidlertid ikke komme ind paa her, der vil jo senere være Leilighed til at komme ind paa disse Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds kom ind paa min Stilling i Arbejderkommissionen. Der skal jeg nu nemt blive færdig med Svar og blot henvise til min Udtalelse iforgaars; der vil det ærede Medlem se, hvorledes min Stilling var til dette Forslag og i det Hele taget til Arbejderkommissionen. Naar det samme ærede Medlem spurgte, hvorledes vi ved disse nye Bestemmelser vilde være istand til virkelig at foretage et Efterfyn, saa kan jeg foruden det, den ærede Suitsminister nævnde, at man fik Hjælper, man ikke har haft før osv., sige, at vi nu faae et Laboratorium, hvorved det bliver muligt at gjøre kemiske Analyser i betydeligt større Omfang end hidtil. Glandspunktet i de ærede Medlemmers Angreb paa min Stilling til dette Lovforslag har dog været den kommunale Selvførelse, at Flertallet skulde have stillet sig paa et Standpunkt, der vilde træde den kommunale Selvførelse for nær. Naar vi skulle tale med hverandre om dette, lad os saa faae underøgt, hvordan den kommunale Selvførelse er for Diebliffet. De Herrer maa vide, at det ikke bliver Sogneraadet, men Amtsraadet, der kommer til at ordne denne Sag, og ere de Herrer saa glade ved dette Raads Sammensætning? Naar de Herrer ere Demokrater, hvad jeg ikke tvivler om, kunne de saa finde noget Glædeligt ved den kommunale Ordning for Diebliffet, hvorved $\frac{1}{5}$ af os, som ere Høistbestattede i Kommunen, kan sætte et Flertal ind i Sogneraadet, og altsaa ogsaa bestemme Valgmanden, naar der vælges til Amtsraadet, foruden at de Høistbestattede have Lov til at vælge den ene Del, og man desuden

har den kongevalgte Amtmand til Formand? Nei, det forekommer mig, at vi som Demokrater ikke kunne være fornøiede med den Ordning, der er for Diebliffet baade med Hensyn til Balgene til Sogneraadet og Amtsraadet. Det vilde vi klart udtale, og derfor siger jeg, at det forekommer mig ikke, at Demokrater eller Venstremænd have særlig Grund til at beraabe sig paa disse Autoriteter. Det kan jeg idetmindste ikke forstaa. Men naar Almenvellet kræver, at vi skulle have en Ordning paa Suitsfens og Ordenens Omraade, naar vi f. Ex. skulle have en Lov mod Bebrageri, saa er det fornøiest, rimeligst og rigtigst, forekommer det mig, at ordne en saadan Lov fra oven af. Vi kunne naturligvis tale frem og tilbage saa meget, vi ville, om Kommunerne i dette Stykke, men saa meget har jo dog viist sig, og det have de Herrer ikke modbevist, at, skøndt vi til Dato have haft en Del Bestemmelser, saaledes som det viser sig i det Tillæg, der er vedføjet denne Betænkning, have dog baade Amtskommuner og Rådskæder ikke viist særlig Lyft til at gjøre Noget for at foretage Efterfyn af Levnetsmidler. Om nu de Herrer ville kalde det Mistillid fra min Side eller ikke, skal jeg lade dem om. Jeg har kun nævnt Noget, der virkelig er Tilfældet, saa at jeg kan sige, som den ærede Suitsminister sagde forleden Dag: Der kan disputeres om, hvad der skal være, men det kan ikke omdisputeres eller afgjøres med Flertal, hvad der er. Derfor kan jeg ikke indse, at det paa dette Omraade er at træde det kommunale Selvførelse for nær, at give en Lov mod Bebrageriet fra oven af. — Sluttelig en ganske kort Bemærkning til min ærede Ven fra Beile Amts 1ste Valgkreds (Sørgensen). Det ærede Medlem gjorde Forsøg paa, da han sidst havde Ordet, at knibe ud — hvis jeg maa bruge det Udtryk; ellers beder jeg om Forladelse — fra sin Udtalelse iforgaars. Det ærede Medlem vilde se at komme ind under Punkt 3 i § 6; men det ærede Medlem udtalte iforgaars, at, dersom vi gik til at vedtage denne Lov, saa kunde vi derved komme til at straffe Folk med Fængsel, der handlede med forfalskede Levnetsmidler, uden at de vidste, at de vare forfalskede. (Sørgensen: Ja, det kunde ske!). Nei, det kan ikke ske efter dette Lovforslag, og hvis derfor det ærede Medlem vil omskrive sine Udtalelser fra den anden Dag, saa har jeg forsaavidt ikke Noget derimod; thi saa kan det i alt Fald ikke stræmme Nogen fra at vedtage dette Lovforslag efter de Paastaaender, det ærede Medlem er kommen med iforgaars.

Jeg kunde have Lyft til yderligere at motivere min Stilling, og jeg har god Grund dertil efter de mange Angreb, som ere rettede paa mig, men efter den langt fremrykkede Tid, og da Sagen vel skal være færdig idag, skal jeg foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger.